

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Година цѣна на „Държавенъ ВѢСТНИКъ“:
за въ Княжеството 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенските раз-
носци 30 лева.

РЕЧ КЪ ОТНАСЯЩА СЕ ЗА ВСЪКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

плаща се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до „Държавенъ ВѢСТНИКъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. XI.

СОФИЯ, вторникъ 10 януари 1889 год.

Брой 3.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финансите

УКАЗЪ

№. 276.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

Обявявамъ на всички Наши върноподанници:
Обикновенното Народно Събрание въ своята
втора редовна сесия прие,

Ний утвърдихме и утвърждаваме следующия

ЗАКОНЪ

за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 8.660.904 л. 98 ст.
Членъ 1. Разрѣшава се на Финансовия Министъръ свърхсмѣтенъ кредитъ отъ осемъ милиона шестотинъ шестдесетъ хиляди деветстотинъ четири лева и деветдесетъ осемъ стотинки златни за оформование отпустната отъ държавното съкровище капиталъ на Българската Нар. Банка.

Чл. 2. Суммитъ да се взематъ отъ резервите на Държавното съкровище и да се отнесатъ къмъ бюджета за 1888 год.

Заповѣдваме, що настоящия законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ ВѢСТНИКъ“ и тури въ дѣйствие.

Распорежданията за турение въ дѣйствие на настоящия законъ възлагаме на нашия Министъръ на Финансите.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 18 декември 1888 год.

На първообразното съ собственната на Него то Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Проподписанъ:

Министъръ на Финансите Ив. Саллабашевъ.

Първообразния законъ облѣченъ съ Държавния печатъ и зарегистриранъ подъ №. 191 на 28 декември 1888 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Управляющій Министерството на Правосѫдието, Министъръ на Вътрѣшните Работи.

С. Стамболовъ.

Докладъ до Него то Царско Височество,

№. 39562.

Господарю!

На основание членъ 45 отъ Конституцията имамъ частъ най-покорно да помоля Ваше Ц. Височество да благоволите, чрѣзъ подписание приложения указъ, да утвърдите приетия отъ V Обикновенно Народно Събрание въ XXXIV му засѣдане на 7 декември „за сънъ за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 8.660.904 лева 98 стотинки.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покорѣнъ служителъ и вѣренъ поданникъ.

София, 18 декември 1888 год.
Министъръ на Финансите Ив. Саллабашевъ.

УКАЗЪ

№. 277.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

Обявяваме на всички Наши върноподанници:
V Обикновенното Народно Събрание въ своята втора редовна сесия на 8 декември, 1888 година прие.

Ний утвърдихме и утвърждаваме следующия

ЗАКОНЪ

за купуванието и продажбата отъ правителството морската соль, която се произвежда отъ солнитѣ езера въ гр. Анхиало.

Чл. 1. Разрѣшава се на Правителството да купува солта, която се произвежда отъ солнитѣ езера въ гр. Анхиало и да я продава за държавна смѣтка, както това се е правило до уничтожението монопола на солта въ Южна - България прѣзъ 1887 година.

Производителитѣ на тая соль ще продаватъ произведените си само на отреденото за тая цѣль управление въ гр. Анхиало.

Чл. 2. Правителството ще плаща на солопроизводителитѣ въ гр. Анхиало за всѣки 100 килограмма соль по 1 левъ и 35 ст., а ще я продава по цѣнитѣ, които Министерския Съвѣтъ ще намѣри за най-износни. Уголѣмението или

намалението на тия цѣни ще се извѣстява чрѣзъ „Държавния Вѣстникъ“ единъ мѣсяцъ по рано.

Чл. 3. Суммата, която се предвижда да постъпи отъ продажбата на солта, както и тая, нужна за расходътъ по покупката и продажбата на солта, Министъръ на Финансите вписва ежегодно въ приходо-расходния бюджетъ на своето Министерство.

Чл. 4. За надзора по производството на солта, за дѣловодството и счетоводството на солното управление, както и за административните распореждания на това послѣдното, Министерството на Финансите се натоварва да изработи особенъ правилникъ.

Горния законъ се вотира и прие въ настоящата му форма въ II редовна сесия на V Обикновено Народно Събрание въ XXXV му засѣдание на 8 декември 1888 год.

Заповѣдваме щото тия законъ да се облече съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

Распорежданията за въвеждане въ дѣйствие на този законъ възлагаме на Нашия Министъръ на Финансите.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 18 декември 1888 год.
На първообразното езикъ на Негово Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ: Иванъ Салабашевъ.
Министъръ на Финансите Ив. Салабашевъ.

Първообразния законъ облеченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ №. 192 на 28 декември 1888 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Управляющій Министерството на Правождество,
Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
С. Стамболовъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,
отъ №. 39563 посредъ възможността

Господарю!

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията имамъ честъ най-пскорно да моля Ваше Царско Височество да благоволите, чрѣзъ подписането приложения тукъ-указъ, да утвѣрдите приемия стъ V Обикновено Народно Събрание въ II редовна сесия въ XXXV му засѣдание на 8 декември т. г., „законъ за купуване и продажбата отъ правителството морската соль, която се произвежда отъ солнитѣ езера въ г. Анхиало“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество пай-покорѣнъ служителъ и вѣренъ поданникъ.

София 18 декември 1888 год.

Министъръ на Финансите, Ив. Салабашевъ.

Съ приказъ подъ №. 1202 отъ 31 декември 1888 год., разрѣшава се 20 дневенъ отпускъ на секретаря при Царибродската митница Г. Георгиева, по болѣсть, считаемъ отъ денътъ на ползванието му отъ него.

Съ приказъ подъ №. 1203 отъ сѫща дата, продължава се разрѣшения съ приказъ подъ №. 1175, 20 дневенъ отпускъ на помощникъ-архиваря при отдѣлението за държавната и общественна отчетнъ стъ А. А. Бояджиевъ, още съ 10 дни.

По Дирекцията на Общественитѣ Сгради.

Съ приказъ подъ №. 102 отъ 31 декември 1888 год., продължава се отпускането на второразрядния писар при Дирекцията на Общественитѣ Сгради, М. Ивановъ, съ още 10 дни.

Съ приказъ подъ №. 103 отъ сѫща дата, уволнява се разсилния при Дирекцията на Общественитѣ Сгради, Христо Василиевъ, отъ 1 януарий т. год., по закриване на мястото му.

Съ приказъ подъ №. 129 отъ сѫща дата, разрѣшава се на старшия помощникъ на секретаря при Дирекцията на общ. Сгради, А. Карапировъ, двадесетъ дневенъ отпускъ, въ предѣлите на Княжеството, по семейни причини, считаемъ отъ 30 декември 1888 год.

По Дирекцията на Бълг. Желѣзници.

Съ приказъ подъ №. 182 отъ 29 декември 1888 год., командирова се подначалника на желѣзнопѣтната отдѣлъ при Дирекцията на общ. Сгради — инженера Рокеръ за Виена, като делегатъ отъ страга на Българските Държавни желѣзници въ конференцията свикана на 4/16 януарий 1889 год. за опредѣление хода на треновете прѣзъ лѣтото на 1889 година.

Съ приказъ подъ №. 183 отъ 31 декември 1888 год., уволнява се Никола Михайловъ, кантониеръ при километъ 2+419 (III участъкъ), отъ длѣжностъ, по собствено желание, отъ 1 януарий, и на негово място отъ сѫща дата назначава се Михаилъ Ивановъ, съ годишна заплата 600 лева.

Съ приказъ подъ №. 184, отъ сѫща дата, уволнява се Боянъ Имаретски, телеграфистъ при Бѣловската желѣзнопѣтна станция, отъ длѣжностъ, по собствено желание; като се счита уволнението му отъ 23 декември 1888 година.

Съ приказъ подъ №. 185 отъ с. д. опредѣлява се да се вземе за прѣнасянѣ каменна соль по Българските Държавни желѣзници такса по петъ (5) стотинки на тонъ и километъ и по единъ левъ право за манипуляция на тонъ и експедиция. Товарянето и растоварянето става отъ притежателитѣ.

Съ приказъ подъ №. 186 отъ сѫща дата, уволнява се Михаилъ Митовъ, кантониеръ при километъ 21+550 (II участъкъ) по немарливо испльнение длѣжността си, като се счита уволнението му отъ 10 януарий т. год., а на негово място отъ сѫща дата назначава се съ годишна заплата 600 лева Митко Чачовъ.

Съ приказъ подъ №. 187 отъ сѫща дата, отчислява се Ив. Ивановъ, механикъ по телеграфа и часовниците при Дирекцията на Бъл-

гарските Държавни желѣзици, отъ длъжност, отъ денътъ на прѣдаванието ѝ, понеже е даденъ подъ сѫдъ за злоупотрѣбление на правителствени сумми и телеграфни стълбове въ качеството му на началикъ на Тутраканска, а отъ посѣлъ ревизоръ при Пловдивенската телеграфо-пощенска станция прѣзъ 1883 и 1884 год.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 374.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

Обявяваме на всички Наша вѣрноподанници:

Петото Обикновенное Народно Събрание, въ своята втора редовна сессия прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующето

ДОПЪЛНЕНИЕ

къмъ закона за нотариусите.

Прибавя се новъ чл. 34 а):

Независимо отъ случайните на продаване, дарение, даване подъ залогъ и изобщо отчуждаване правото на собственность или правото за ползване отъ недвижимъ имотъ, нотариусъ или мировий съдия можатъ да издаватъ крѣпостни актове на лицата, които пожелаятъ това, съдъ като испълняватъ условията предвидени въ чл. чл. 34 и забѣлѣжката му, 50 и 51 съ забѣлѣжката му. За тия актове се плаща по $\frac{1}{2}$ % за крѣпостно мито, както и другите предвидени въ закона за нотариусите мита.

Горното допълнение се вътира и прие въ настоящата му форма, отъ V Обикновено Народно Събрание, въ II редовна сессия въ XLIV засѣдание на 17 декември 1888 година.

Заповѣдваме, чѣто настоящия законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствие.

Распорежданията за въвеждане въ дѣйствие на този законъ възлагаме на Нашия Министъ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата ст. София, на 18 декември 1888 година.

На първообразното съ собственната ръка, на Него то Царско Височество написано:

Фердинандъ.

Приподписанъ: Ат. Илия Ат. Варджеевъ

Министъ на Правосъдието. Д. Тончевъ
Първообразния законъ е облѣченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ №. 185 на 23 декември 1888 год.

Пазителъ на Държавния печатъ,

Управляющій Министерството на Правосъдието. Министъ на Вътрѣшните Дѣла,
С. Стамболовъ,

Докладъ до Него то Царско Височество,

№. 471.

Господарю!

Съгласно членъ 45 отъ Конституцията най-покорно молѣхъ Ваше Царско Височество да благоволите да утвърдите и подпишите тукъ приложеното допълнение къмъ закона за нотариусите, прието отъ V Обикновено Народно Събрание въ II редовна сессия, въ XLIV засѣдание отъ 17 декември 1888 година.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ поданникъ.

София 18 декември 1888 година, гою сънялъ
Министъ на Правосъдието Д. Тончевъ.

Съ указъ подъ №. 351, отъ 19 декември 1888 г., се постановява: по статия I уволнява се отъ длъжност помощникъ прокурора при Русенския окръженъ съдъ П. Златовъ, по собствено желание; по статия II уволнява се отъ длъжност членъ на Пловдивския окръженъ съдъ П. Ш. Бъчваровъ, понеже е взетъ за войникъ, и вмѣсто него назначава се свършившия юридически науки въ Женевския университетъ Константинъ Серафимовъ, и по статия III одобрява се щото платата на Златева и Бъчварова да прѣѣсне отъ 1 декември отъ когато сѫ напустятъ длъжностите си, а онай на Серафимова почва да слѣда отъ денътъ на встѫпването му въ длъжност.

Съ указъ подъ №. 352 отъ сѫща дата, се постановява: по статия I прѣѣствъ се единъ вмѣсто други съдебния слѣдователъ при Кюстендилския окръженъ съдъ М. Писаревъ и съдебния слѣдователъ при Трънския окръженъ съдъ К. Калчевъ; по статия II уволнява се отъ длъжност членъ на Варненския окръженъ съдъ д-ръ Загоровъ, по собствено желание, и по статия III одобряга се щото платата на Писарева и Калчева да слѣди нѣпрѣѣсанто, а д-ръ Загоровъ да не получи никакъ заплата, понеже не е възпялъ въ длъжност.

Съ указъ подъ №. 353 отъ сѫща дата, бѣроща се шестъ мѣсесца отъ остатъка на наказанието на Илия Ат. Варджеевъ отъ село Батошево, Севлиевска околия, осъденъ съ присъда на Софийския апелативенъ съдъ отъ 15 декември 1886 год. подъ №. 168 на три години затворъ въ окови, по обвинението му въ разбиване магазинята на Софийския жителъ Сабитъ Давидъ съ цѣль да краде; и отъ което наказание е излѣжалъ вече двѣ години.

Съ указъ подъ №. 354 отъ сѫща дата, съгласно постановлението на Кюстендилския окръженъ съдъ, въ присъдата му отъ 7 ноември 1888 година подъ №. 131, намалява се отъ три години и деветъ мѣсесца затворъ въ окови на деветъ мѣсечень затворъ наказанието на Гроздана Петрова отъ село Мусуль, Изворска околия, осъдена съ сѫщата присъда на речения

съдъ, по обвинението и въ убивание незаконно рожденото си дете.

Съ указъ подъ №. 355 отъ съща дата, съгласно постановлението на Софийския апелативен съдъ въ присъдата му отъ 8 априлий 1887 г. подъ №. 59 намалява се наказанието на Цено Лаловъ, жител отъ с. Тишевица, Вратчанска околия отъ шест мѣсеченъ тъмниченъ затворъ на пять дни, на което е осъденъ съ същата присъда на рѣчения съдъ, по обвинението му въ незаконно арестуване съжителя си Петър Ниновъ, въ качеството си на кметский намѣстникъ на същето село.

Съ указъ подъ №. 356 отъ съща дата, съгласно постановлението на Ломския окръженъ съдъ, въ присъдата му отъ 17 ноемврий 1888 г. подъ №. 84, намалява се наказанието на Цеко Джурджовъ отъ с. Прогорѣлецъ, Ломска околия, отъ деветъ на три мѣсесца затворъ, осъденъ съ същата присъда на рѣчения съдъ на три годишенъ затворъ въ окови, отъ които да излѣжи само деветъ мѣсесеца простъ затворъ, по обвинението му въ кражба чрѣзъ взломъ на разни вещи.

Съ указъ подъ №. 357 отъ съща дата, съгласно постановлението на Софийския апелативен съдъ, въ присъдата му отъ 26 юлий 1888 година подъ №. 134, намалява се наказанието на Димитра Коцевъ, отъ с. Ботьово, Раховска околия, отъ три години затворъ въ окови на една и половина година тъмниченъ затворъ, като са счита и предварителния му затворъ, на което е осъденъ съ същата присъда на реченния съдъ по обвинението му въ употребление съ знание фалшивъ билетъ и продаване съ него една открадната кобила.

Съ указъ подъ №. 358 отъ съща дата, съгласно постановлението на Севлиевския окръженъ съдъ, въ присъдата му отъ 17 ноемврий 1888 година подъ №. 144, намалява се отъ деветъ на единъ мѣсеченъ затворъ наказанието на Стания Николовъ, отъ с. Добромирка, Севлиевска околия, осъденъ съ същата присъда на реченния съдъ на три годишенъ затворъ въ окови, отъ които да излѣжи само деветъ мѣсесеца, като непълновръстенъ, съгласно чл. 14 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ.

Съ указъ подъ №. 359 отъ съща дата, съгласно постановлението на Русенския апелативен съдъ, въ присъдата му отъ 1 юний 1888 година, подъ №. 98 намалява се наказанието на Тотю Минчевъ и Аврамъ Денчевъ, първия отъ с. Спасето, Габровска околия, втория отъ Етъръ, отъ четири години затворъ въ окови по на три мѣсесца простъ затворъ, на което сѫ осъдени съ същата присъда на рѣчения съдъ, по обвинението имъ въ кражба чрѣзъ взломъ.

Съ указъ подъ №. 360 отъ съща дата, съгласно постановлението на Търновския окръженъ съдъ, въ присъдата му отъ 11 ноемврий 1888 г. подъ №. 147 сменгчява се наказанието на Ивана Добревъ, отъ село Паша-Къой, Кесар-

ревска околия, отъ една година, на единъ мѣсеченъ тъмниченъ затворъ, на което е осъденъ съ същата присъда на рѣчения съдъ по обвинението му въ фалсифициране датата на единъ заграниценъ паспортъ издаденъ на негово име.

Съ указъ подъ №. 361 отъ съща дата, съгласно постановлението на Русенския окръженъ съдъ, въ присъдата му отъ 24 февруар 1888 г. подъ №. 9 замѣнява се съ по деветъ годишенъ затворъ въ окови смъртното наказание на Ибриямъ Топузъ Исмаиловъ, Ехя Кърче Мустафовъ и Хюсейнъ Дервишъ Алиевъ, жители отъ село Дайдъръ, осъдени съ същата присъда на рѣчения съдъ, по обвинението имъ въ разбойничество.

Съ указъ подъ №. 362 отъ съща дата, съгласно постановлението на Русенския окръженъ съдъ, въ присъдата му отъ 16 ноемврий 1888 г. подъ №. 201, намалява се отъ три годишенъ затворъ въ окови на едно годишенъ затворъ наказанието на Мехмедъ Къоръ Мехмедовъ, отъ с. Чаушъ Махле, осъденъ съ същата присъда на рѣчения съдъ, по обвинението му въ нараняване съ брадва Неджиба Хасановъ отъ с. Козгунъ.

Съ указъ подъ №. 363 отъ съща дата, намалява се съ шест мѣсесеца остатъка отъ наказанието на Роджеба Коджа Хюсейновъ, жител отъ с. Ефрастъ-Кечилеръ, Османъ Пазарска околия, осъденъ отъ Шуменския окръженъ съдъ, съ присъда отъ 19 септемврий 1884 г. подъ №. 109, на три годишенъ тъмниченъ затворъ, по обвинението въ подкупуване двама души за лъжесвидѣтели.

Съ височайше одобрение докладъ подъ №. 432 отъ 12 декемврий 1888 год., разрѣшено въ внасянието въ II редовна сессия на V Обикновенно Народно Събрание, законопроектъ за извършеннитѣ съ частни актове продажби на недвижими имущества отъ изселившите се Мюсюлмани, за обажддане и вотирание.

Съ височайше одобрение докладъ, подъ №. 433 отъ съща дата, разрѣшава се на съдебния слѣдователъ при Видинския окръженъ съдъ М. Тодорова двадесетъ и пять дневенъ заграниценъ отпускъ, по болѣсть, считанъ отъ денътъ на ползванието.

Съ височайше одобрение докладъ подъ №. 434 отъ съща дата, разрѣшава се да се продължи съ два мѣсесеца заграницния отпускъ на помощникъ Архиваря при Министерството на Правосъдието А. Карчева, по болѣсть, което продължение се счита отъ 11 ноемврий 1888 г. като при това, съгласно втората алинея на чл. 31 отъ „закона за чиновниците“ ще получава половинъ мѣсечна заплата.

По височайше одобрение докладъ подъ №. 441 отъ 17 декемврий 1888 г. намалява се наказанието отъ една година на два мѣсеченъ тъмниченъ затворъ, на Юрдана Петковъ изъ г. Горна-Орѣхвица, осъденъ отъ Търновския окръженъ съдъ съ присъда отъ 14 ноемврий т. г. подъ

№. 148, по обвинението му че прѣзъ мѣсецъ януари 1875 година, подправилъ подписа на вуйка си Ханжи Ивана Еневъ, като го е подписанъ безъ негово знание, въ записа съ дата 3 януари 1875 год. за сума 6000 гроша.

ПРИКАЗЪ

№. 524.

Тѣй като ще отсѫтствуваамъ за неопрѣдѣлено време отъ столицата, то ввѣренното ми Министерство ще се управлява отъ господина С. Стамболова, предсѣдателъ на Министерския Съвѣтъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

София 23 декември 1888 год.

Министръ на Правосѫдието Д. Тончевъ.

Съ приказъ подъ №. 506, отъ 10 декември 1888 г., разрѣшава се члену на Бургаския окъждѣ Н. Транову осемъ дневенъ отпусъ, счи таемъ отъ денъта на ползванието.

Съ приказъ подъ №. 508 отъ 14 декември 1888 г. разрѣшава се на помощника на съдебния приятавъ при Старо-Загорския окрѫженъ съждѣ Б. Богдановъ двадесетъ дневенъ отпусъ, по семайни причини, считаемъ отъ 20 декември 1888 година.

Съ приказъ подъ №. 509 отъ сѫща дата, разрѣшава се прокурору при Старо-Загорския окрѫженъ съждѣ П. Табурнову петъ дневенъ отпусъ, по болѣсть, считаемъ отъ денъта на ползванието.

Съ приказъ подъ №. 510, отъ сѫща дата, уволянява се отъ длѣжностъ секретаря на Трѣнския мировий съдия Ив. Ивановъ, понеже е взетъ за войникъ, и вмѣсто него назначава се Т. С. Трифоновъ; — платата на Иванова прѣкъсва отъ 15 ноември, отъ когато е напустилъ длѣжността си, а ония на Трифонова почва да слѣдва отъ денъта на встѣжването му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 511 отъ 16 декември 1888 г. разрѣшава се на помощника на съдебния приятавъ при Софийския окрѫженъ съждѣ Н. Гълъбова тринаесетъ дневенъ отпусъ, по домашни причини, считаемъ отъ денъта на ползванието.

Съ приказъ подъ №. 512 отъ сѫща дата, разрѣшава се на помощникъ прокурора при Плѣненския окрѫженъ съждѣ Грънчарова двадесетъ дневенъ отпусъ, по семайни причини, считаемъ отъ 20 декември.

Съ приказъ подъ №. 515 отъ 17 декември 1888 г. вмѣсто члена на Татаръ-Пазарджикския окрѫженъ съждѣ Киркова, натоварва се членътъ на сѫщия съждѣ Ангеловъ да испълнива длѣжността на Панагюрския мировий съдия, прѣзъ времето прѣзъ което сѫдията Шонтовъ ще бѫде въ отпусъ, разрѣщенъ нему съ приказъ по Съдебното Вѣдомство подъ №. 503 отъ 5 декември 1888 година.

Съ приказъ подъ №. 516 отъ 19 декември 1888 год. разрѣшава се помощнику прокурору

при Върховния кассационенъ съждѣ А. Каблешкову петнадесетъ дневенъ отпусъ, по домашни причини, считаемъ отъ 28 декември.

Съ приказъ подъ №. 517 отъ 19 декември 1888 година, разрѣшава се на съдебния слѣдователъ при Плѣненския окрѫженъ съждѣ М. Патева седемъ дневенъ отпусъ, по домашни причини, считаемъ отъ денъта на ползванието.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

Обявяваме на всички Наши вѣрноподанници: Обикновенното Народно Събрание въ своята редовна сессия прие,

Ний утвѣдихме и утвѣрждаваме слѣдующето:

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за прѣобрѣтаніе на държавните петокласни училища въ Варна и Сливенъ на педагогически гимназии и на петокласното училище въ Ломъ на трикласно и педагогическо:

Чл. 1. Държавните петокласни училища въ Варна и Сливенъ се прѣобрѣщатъ на педагогически гимназии, споредъ програмата, която ще изработи Министерството на Просвѣщението.

Чл. 2. Държавното петокласно училище въ Ломъ се прѣобрѣща на трикласно и педагогическо.

Горното предложение се вотира и прие въ настоящата му форма отъ V-то Обикновенно Народно Събрание въ II-та му редовна сессия въ XLIV-то засѣданіе на 17 декември 1888 год.

Заповѣдваме що това предложение да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ нашата ст. София на 18 декември 1888 година.

На първообразното съ собственната на Него Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ,

Преподписанъ;

Министръ на Народното Просвѣщение:

Георги Живковъ.

Първообразния законъ облѣченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ №. 197 на 4 януари 1889 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Управляющій Министерството на Правосѫдието, Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
С. Стамболовъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

№. 9745.

Господарю!

Честъ имамъ най-покорно да помоля Ваше Царско Височество да благоволите, чрезъ подпътстванието тукъ приложения указъ, да утвърдите приетото отъ V-то Обикновенно Народно Събрание въ втората му редовна сесия въ XLIV то засъдание на 17 декември 1888 год., „предложение за прѣобръщане на държавните петокласни училища въ Варна и Сливенъ на педагогически гимназии и на петокласното училище въ Ломъ на трикласно и педагогическо“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служител и въренъ поданникъ.

София, 18 декември 1888 год.

Министър на Народното Просвещение:

Георги Живковъ.

Съ приказъ подъ №. 957 отъ 24 декември 1888 год., назначава се, съгласно чл. 71 отъ „закона за общественитетъ и частни училища“, за главенъ учител на мюсулманския главно и първо-начално училища въ г. Стара Загора, представения отъ окръжния училищенъ инспекторъ учител Хюсю Раджи Ефени.

Съ приказъ подъ №. 958 отъ съща дата, назначава се, на основание чл. 71 отъ „закона за общественитетъ и частни училища“ и съгласно рапорта №. 968 на Хасковския окръженъ училищенъ инспекторъ, Добра Дякова за главна учителка въ Хасковското дѣвическо училище.

Съ приказъ подъ №. 959 отъ 29 декември 1888 год., отпуска се отъ гл. V § 23 по бюджета за 1888 год., на Министерството на Народното Просвещение 23 лева и 30 стотинки на държавния стипендиятъ Христо Калчевъ, студентъ по земедѣлието въ Виена, за исплащане такситъ за химическо-технологическата лабаратория.

Съ приказъ подъ №. 960 отъ съща дата, назначава се отъ 1 януари 1889 год., Стоянъ А. Бешковъ за волнонаеменъ учител по пѣнието при Кюстендилското държавно трикласно педагогическо училище съ мѣсячно възнаграждение 200 лева, което ще започне отъ денътъ на назначението му.

Съ приказъ подъ №. 961 отъ съща дата, отпуска се, съгласно съ постановлението на Министърския Съветъ отъ 22 декември 1888 год., протоколъ №. 86, отъ гл. V § 23 по бюджета за 1888 год., на Министерството на Народното Просвещение 300 лева на бившия държавенъ стипендиятъ въ Киевъ Константинъ Русеевичъ за лѣкуване.

Съ приказъ подъ №. 962 отъ съща дата, позволява се да се прѣмѣстятъ отъ 1 януари 1889 год., държавните стипендии по ветеринарството въ Лионъ: Савва Николовъ, Георгий Нихтиановъ и Никола Кръстевъ, първите двама

въ Лембергъ, а последните въ Бернъ, гдѣто ще слѣдватъ пакъ по ветеринарството.

Съ приказъ подъ №. 963 отъ съща дата, съгласно постановлението на Министърския Съветъ (протоколъ №. 86), прекратената съ приказъ подъ №. 909 стипендия на Петръ Н. Момчиловъ, студентъ по архитектурата въ Прага въ размѣръ отъ хилядо и осемстотинъ лева годишно се възстановява.

Съ приказъ подъ №. 964 отъ 31 декември 1888 год., уволянява се отъ 1 януари наст. год., по собствено желание А. Говедарова отъ длѣжността помощница на надзорителката на пансиона при Софийската дѣвическа гимназия.

Съ приказъ подъ №. 965 отъ съща дата, назначава се отъ 1 януари 1889 г., на вакантно място Иванъ Д. Крафти за второстепененъ докладчикъ при Статистическото Бюро.

Съ приказъ подъ №. 966 отъ съща дата, увеличава се отъ 1 януари наст. год., заплатата на волнонаемния учител при Пловдивската дѣвическа гимназия П. С. Бѣлчевъ отъ три хиляди (3000) лева на четири хиляди и двѣстѣ (4200) лева годишно.

Съ приказъ подъ №. 967 отъ съща дата, увеличава се отъ 1 януари 1889 год., заплатата на волнонаемния учител при Самоковската духовна семинария Кр. Малевъ отъ 1800 лева на 2160 лева годишно.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛО**ТЕЛЕГРАМИ**

„Държавенъ Вѣстникъ“

(Агенция Навас).

Дублинъ, 4 януари. На основание закона за принудителнѣ мѣрки захванѣти съ сѫдебни прѣслѣдования противъ мнозина Ирландски предстители.

Берлинъ, 4 януари. По императорска заповѣдь дадена всѣдѣствие Бисмарковия докладъ отъ 1/18 януари, Федералната съвѣтъ ще бѫде сеизиръ утрѣ съ проекта за сѫдилищната процедура противъ Гевкена. Проекта по колоницката политика не е още представенъ, а ще се тури на днъвень рѣдъ утрѣ.

Пеща, 5 януари. Крѣжокътъ отъ либералната партия на камарата, като разискалъ членовете на военния-законопроектъ, приелъ въ единодушно, безъ единъ гласъ (Батазаръ Хорбатъ) 14 членъ отъ проекта, противъ който най-много вѣтвѣща опозицията. Предсѣдательтъ на министърския съвѣтъ билъ заяви тъ, че правителството щѣло да подаде оставка, ако би тоя членъ да не се приеме безъ измѣнение.

Берлинъ, 5 януари. Дистата избра и пакъ напрещното си бюро. Финансовия Министъръ внесе бюджето-проекта, като представи изложе-

нието на мотивите, споредът което новото бюджетно упражнение е подобрено със 62 милиона, като се уравновесват приходите със 1514 милиона марки.

Занзибаръ, 5 януари. Въстанниците същ нападнали на $\frac{1}{13}$ януари католическата мисия при Нубонъ, убили същ трима мисионери като заробили други трима.

Петрбургъ, 5 януари. Въ телеграммата си Царът, като отговаря на честитията отъ страха на Московския губернаторъ, припомнява катастрофата на $\frac{5}{17}$ ноември м. г. и заявява, че прѣминжтото прѣмеждие му е причинило радостта да види цѣлия народъ да му засвидѣтелствува любовта и прѣдаността си, които правятъ силата на Русия, и които насърдчаватъ Царът и народътъ да работятъ за добро-честината на страната. Царътъ исказва своето пълно упование на Провидението.

Лондонъ, 5 януари. Въстникътъ Standard и Times строго съждатъ Бисмарковото поведение въ Гефкенновото и Мориеровото дѣло, като по-сочватъ че Бисмаркъ съ това си е много напакостилъ.

Виена, 5 януари. Всъдѣствието на достовѣрни увѣдомления В. Fremdenblatt обявява за съвсѣмъ измисленна новината въ виенската дописка до „Новое Время“, че Австро-Унгария ще оккупира цѣлия Новозазарски окръгъ. Той въстникъ опровергава още и всички други съобщени свѣдѣния въ сѫщата дописка.

Брюкселъ 5 януари В. „Patriote“ извѣстява сгодяваньето принцесса Хенриетта, по-старата дъщеря на Фландърския графъ, за Румънския прѣстолонаследникъ.

Лондонъ, 5 януари. В. „Daily Telegraph“ хвали миролюбивия духъ на Руския Царь, като се надѣва, че Германия нѣма да прави нови въражения, които да заставятъ и Русия да се вътвърждава.

Занзибаръ 5 януари. Арабите същ нападнали въ недѣля, на 1 януарий, станището на Германци въ мисионерски въ Тюгю, петнадесетъ мили на западъ отъ Дарелсалемъ. Осмина мисионери съзаклани.

Берлинъ 6 януари. Официалниятъ въстникъ съобщава, че Императорътъ е приелъ оставката на министра на правосъдието г. Фридбергъ.

Понеже императрица Августа е прѣдала по кровителстванието орденътъ „Луиза“, Императорътъ е поканилъ младата Императрица Августа Виктория да приеме тя подъ свое покровителство тая орденъ.

Въ раихстага при разискването бюджета за желѣзниците г. Петри иска прѣмахването мѣрките по пашипортите на френската граница. Министътъ Ботихъ отговаря, че тия мѣрки същ още необходими въ интереса на мира и за доброденствието на Германия. Князъ Бисмаркъ е посѣтилъ снощи Английския посланикъ.

В. „Politiche Nachrichten“ казва: Говори се че не се замислювало никакъвъ проектъ за реогра-

низираньето артилерията или накъз за нейното увеличение, а само за подътвърждане упрежда, дори и за мирно време, на всички топове отъ многобройната артилерия като се установятъ, споредъ французската система, артилерийски упражни ящици. А това би било минимумъ да се получи на видъ численното надмошне надъ французската артилерия.

Лондонъ, 6 януари. В. „Times“ посочва гибелното влияние на Германската политика въ Африка, която тя е тѣй недостойно подигнѣла противъ Европейската цивилизация, като констатира, че заедно съ това князъ Бисмаркъ е изгубилъ много и отъ престижа си въ Европа.

Парижъ, 6 януари. Скороходецъ испратенъ въ Хартумъ отъ Суакъмските власти се е завърналъ слѣдъ двадесетъ и четири дневно пътуване. Той казвалъ, че въ Хартумъ нѣмало никакви достовѣрни извѣстия за Еминъ Паша.

Занзибаръ, 7 януари. Само четирма Германци мисионери съзаклани въ Тюгю, други трима същ задържани отъ арабите въ робство и искатъ за тѣхъ откупъ; двама пѣкъ съзабѣгали.

Берлинъ, 7 януари. Федералниятъ съвѣтъ е билъ сеизиранъ съ проекта за покровителствуванието Германските интереси и за унищожаването търговията съ негри въ источна Африка. Въ този проектъ се иска кредитъ до два милиона марки. Нужднитъ мѣрки ще се взематъ отъ единъ имперски комисаръ, който въ сѫщото време ще биде и като бдителъ надъ Германското Африканско дружество и надъ чиновниците. Принципитъ на Германската колониална политика си оставатъ ония сѫщите, които същ получили одобрение отъ Раихстага при разискването имъ прѣзъ 1884 и 1885 год.

Лондонъ, 8 януари. В. „Standard“ като разглежда че би могло да произтече отъ смъртъта на Германския кралъ, приструва се че върва, какво храненитъ върху този предметъ противъ Германия недовѣрия същ чисто безпричинни; между другото в. „Standard“ стави на видъ абсолютната нужда да се почита нейтралността на Белгия, и Люксембургъ като заявява, че онай държава, която би нарушила тая нейтралностъ, би трѣбало да се счита общъ неприятелъ на Европа.

Бѣлградъ, 8 януари. Новината за че ужъ бившиятъ президентъ министъръ г. Савва Груичъ билъ натоваренъ да състави новъ кабинетъ е съвсѣмъ безосновна.

Парижъ, 8 януари. Нѣкой си експедиционеръ въ министерството на общественитетъ сгради, именуемъ Блондо е арестованъ вчера за гдѣто е искалъ да прѣдаде на Германия документи относително военните пажища.

Неаполъ, 9 януари. Вчера стана голѣмъ митингъ за запазването мира между Франция и Италия. Ораторитъ, които говориха на митинга, оеждиха много силно воинствената Криспива политика.

Отъ Българската Народна Банка.**БАЛАНСЪ**

на Българската Народна Банка на 14 декември 1888 год.

А К Т И В Ъ		
Капиталъ основенъ		1,309,995 02
Наличност въ кассата		2,721,170 56
Сконтирани полици и записи		3,304,364 36
Заеми срещу залогъ		160,541 83
Заеми срещу ипотека		2,390,506 42
Заеми на земедѣлчески касси		3,731,345 17
Заеми на окрѫжия и общини		1,048,674 65
Текущи смѣтки лихвени		—
Тек. смѣтки безлих. банката и клоновете		169,739 90
Тек. смѣтки " частни лица и учрежд.		—
Специални текущи смѣтки		1,078,994 31
Депозити		1,676,776 68
Преводи и акредитивни		—
Движими и недвижими имоти		37,496 31
Общи разноски		207,892 23
Разни		240,630 56
Всичко		18,077,228 —
П А С С И В Т		
Капиталъ основенъ		10,000,000 —
Капиталъ запасенъ		534,586 —
Банкноти въ обращение		188,940 —
Чужди полици за инкассо		324,714 35
Текущи смѣтки лихвени		244,158 36
Тек. смѣтки безлих. банката и клоновете		—
Тек. смѣтки " държавно съкровище		50,799 39
Тек. смѣтки " частни лица и учрежд.		355,369 21
Влогове лихвени срочни		2,769,680 62
Влогове лихвени бансрочни		74,256 68
" безлих. за гаранции		905,852 65
Преводи и акредитивни		134,653 66
Депозити		1,676,776 68
Лихви и комиссии		671,739 94
Печалби и загуби		—
Разни		145,850 46
Всичко		18,077,228 —

Отъ Министерството на Финансите.**ОБЯВЛЕНИЕ**

No. 40737.

Министерството на Финансите обявява за всеобщо знание, че съгласно чл. 9 отъ законът за откупуване Руссе-Варненската желѣзница, за правителственни банкери въ Лондонъ сѫ назначени г-да Robarts, Lubbock & C-o, 15 Lombard Street. E. C., които ще има да обмѣнятъ, на основание законът отъ 11 юли 1886 и височайшиятъ указъ отъ 23 юни 1888, акциите и облигациите на дружеството за Руссе-Варненската желѣзница срещу държавни облигации носящи лихва 6%.

Всъка дружественна акция ще получи въ държавни облигации £ 7 /10/, а всъка дружественна облигация отъ 3 или 6% ще получи £ 9 /10/. Представяните за обмѣнение акции трѣбва да носятъ своите 46 купона, №. 20 до 65 отъ 17 мартъ 1875 до 17 септември 1897; облигациите отъ 3% трѣбва да носятъ своите 20 купона, №. 23 до 42, отъ 1 януари 1875 до 1 юни 1884, а облигациите отъ 6% своите 23 купона, №. 5 до 27 отъ 1 май 1875 до 1 май 1897 г. Едногодишния срокъ предписанъ отъ 11 члеинъ на законът отъ 11 юли 1886 г. за доказване правата си и представлението притежаемите акции, облигации или други документи, почнува да тече отъ 1 януари 1889 н. с.

Приканватъ се прочее интересуващите се да се отнесатъ до горѣпоименованите правителственни банкери за тая цѣль въ опрѣдѣления срокъ, въ противенъ случай тѣ губятъ правата си.

София 29 декември 1888 година.

ПРЕДВАРИТЕЛНИ СВѢДЕННИЯ

Презъ мин. настолицата година	Презъ мин. год. сѫдий мѣсецъ	Събрано презъ настоящата година			Остава да се събираятъ къмъ 1 десемвр. 1888
		помесячно	по-мажливо	лева ст.	
лева ст.	лева ст.	лева ст.	лева ст.	лева ст.	
1879/86	552,607 17	598,827 68	—	44,220 51	11,289,573 35
1887	913,321 71	839,774 93	73,546 78	—	6,323,162 59
1888	3,039,569 52	1,601,685 92 $\frac{1}{2}$	1,437,883 59 $\frac{1}{2}$	—	14,393,706 55
Всичко .	4,505,498 40	3,038,288 53 $\frac{1}{2}$	1,511,480 87 $\frac{1}{2}$	44,220 51	31,906,442 49
				1,467,209 л. 86 $\frac{1}{2}$ ст.	

Забѣлѣжка. Недоборите сѫ само отъ утвърдените оклади.